07/11/2021

Στη παραμεθόριο ενορία Πυθίου ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την παραμεθόριο ενορία Πυθίου, επισκέφθηκε την Κυριακή 7 του μηνός Νοεμβρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός όπου και ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Αθανασίου. Προ της απολύσεως τέλεσε το Μνημόσυνο της μακαριστής Αναστασίας Μπούρα, η οποία επί σειρά ετών διετέλεσε μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού.

Ο Σεβασμιώτατος με αφορμή την αναγνωσθείσα ευαγγελική περικοπή της Ζ΄ Κυριακής Λουκά και αναλύοντας τον λόγο του Κυρίου *«Μή φοβοῦ· μόνον πίστευε»* είπε:

«Ο Κύριος, ως παντογνώστης και καρδιογνώστης, διέγνωσε αμέσως την τραγικότητα του Ιάειρου. Ο φόβος δυστυχώς είναι ο καρπός της ανταρσίας και της αυτονόμησης του ανθρώπου από τον δημιουργό του. Είναι ο καρπός της παρακοής και της αμφισβήτησης της αυθεντίας Του. Η διάσταση του ανθρώπου με τον Θεό έφερε τον φόβο στη ζωή του ανθρώπου που πλέον με φόβο αντιμετωπίζει τον συνάνθρωπό του και το περιβάλλον. Ο συνάνθρωπος αντί για φίλος και

αδελφός γίνεται αντίπαλος και εχθρός. Η φύση γίνεται επίσης εχθρική προς αυτόν. Μπορεί σ' ένα βαθμό ο φόβος να βοήθησε τον άνθρωπο για να βρίσκεται σε εγρήγορση και κινητοποίηση ανακαλύπτοντας και εφευρίσκοντας νέες δυνατότητες επιβίωσης, όμως δεν παύει να είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας, άρα μιας μη φυσιολογικής καταστάσεως του ανθρώπου.

Αλλά αν ο Κύριος ήταν, και είναι ο μόνος που μπορεί στο έσχατο βάθος να διαγνώσει τα ανθρώπινα αρνητικά συναισθήματα, όπως τον φόβο, είναι και ο μόνος που μπορεί να βοηθήσει ουσιαστικά τον άνθρωπο στο να τα ξεπεράσει. Και η υπέρβαση αυτή γίνεται με την προτροπή «μή φοβοῦ». Η παρουσία του Θεού στον άνθρωπο συνοδεύεται πάντοτε με αυτήν την προτροπή: «μή φοβοῦ», «μή φοβεῖσθε» – διότι ο Κύριος συγχρόνως υποδεικνύει τον προσανατολισμό και τη θετική κατεύθυνση: «μόνον πίστευε». Με άλλα λόγια η υπέρβαση του φόβου έρχεται όταν ο άνθρωπος ανοίγεται στο πέλαγος της πίστεως στον Κύριο. Κι όχι μιας οποιασδήποτε πίστεως, αλλά αυτής που συνδέεται με τον πρόσωπό Του, με την αποδοχή δηλαδή του Ίδιου ως Σωτήρα και Λυτρωτή του ανθρώπου. Αν ο Κύριος μας βεβαίωσε ότι και το παραμικρότερο δημιούργημα είναι αντικείμενο της φροντίδας Του και ότι τίποτε δεν είναι «ἐπιλελησμένον» ενώπιόν Του, πόσο περισσότερο τούτο ισχύει για εμάς τους κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν Του ανθρώπους, και μάλιστα τους βαπτισμένους και χρισμένους πιστούς Του, τους ενσωματωμένους δηλαδή στο Άγιο Σώμα Του, και τους περιβεβλημένους με τη Χάρη από Αυτόν τον Ίδιο!»

Στη παραμεθόριο ενορία Πυθίου (κατά τους βυζαντινούς Εμπύθιον), βρίσκεται ο τάφος του Αγίου Κυρίλλου του ΣΤ', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, που απαγχονίστηκε στις 18 Απριλίου 1821, καθώς και ο βυζαντινός πύργος του Ιωάννου Καντακουζηνού.